

træffer der f. Ex. saadanne Uttringer som: „mit hele Liv er nu indrettet paa disse Indtægter, jeg tidligere har havt“; „til denne Naade at leve paa, har jeg nu engang vænnet mig, og, for at jeg ikke skal nødes til at gjøre Forandringer heri, haaber jeg, at jeg fremdeles maa beholde, hvad jeg engang har havt“. Fremdeles have flere af dem simpelt hen andraget paa, at, hvad de hidtil havde modtaget af Høisalig Enkedronningen, maatte af hendes Vo fremtidigens tilflyde dem. Disse Andragender have altsaa ikke engang været henvendte til Naadesecretariatet eller Finantsministeriet, men til executores testamenti i Enkedronningens Dødsbo, og der er ikke yttret Noget om, hvorledes de derfra ere blevne oversendte til Finantsministeriet eller Naadesecretariatet. Af disse Grunde have derfor vi Lov, som tidligere vare Medlemmer af det opløste Finantsudvalg, ikke troet at kunne anbefale det ærede Thing at tilstede en Afgøelse fra de Regler, som nu ere gjældende, og som have affaaet Afgang til Naadesecretariatet, hvorimod vi have troet, at der var Grund til at bevilge de 2 Pensioner, som beløbe sig til respective 20 og 16 Rbd., just fordi vedkommende Ansøgere indskrænkede Naar havde affaaet dem Afgang til i rette Tid at indkomme med deres Ansøgninger, hvortil en fortsat og vedvarende Hjælp af Understøttelse fra Naadesecretariatet er knyttet.

Finantsministeren: Jeg troer ikke, at det er ganske billigt mod de paagjældende Ansøgere, om man, fordi de ikke have stillet deres Ansøgninger paa en saadan Naade, som man vilde have antaget for stiftet til at gjøre større Indtryk, om man derfra argumenterer imod det Billighedskrav, som er blevet gjort gjældende af Ansøgerne, eller at man gjør gjældende imod dem, at de have henvendt sig til executores testamenti i Høisalig Enkedronningens Vo og ikke directe til Finantsministeriet. Dette Sidste kan heller ikke, synes mig, falde de Paagjældende tillast; thi det er ikke saa underligt, at Enker — og det er om Saadanne, at her er Tale — kunne, ubekjendte med Forholdene, have taget deres Recurs til Voet; og, at Ansøgningerne ere komne Finantsministeriet tilhønde, ligger ganske simpelt deri,

at executores testamenti i Høisalig Enkedronningens Vo have overgivet dem til Finantsministeriet til Afgjøelse, netop paa Grund af den kongelige Bestemmelse, som i sin Tid blev tagen i Hensende til Naadesecretariatets Indskrænkning. Jeg har ikke gjort gjældende for disse Enker, at de skulde være mere trængende end mange andre — det maa jeg bede erindret —, og det af den simple Grund, at jeg er aldeles uberettiget til at fremtræde her med noget som helst Andragende om, at Nogen maa, paa Grund af Trang, optages paa Naadesecretariatets Liste; thi der gives intet Naadesecretariat mere. Der gives Understøttelser, som ere overgaaede fra Naadesecretariatet, men ikke noget Naadesecretariat, der er henlagt under Finantsministeriets ansvarlige Bestyrelse, saaledes at Nogen af Ny derpaa skulde kunne optages. At de her omhandlede Enker alligevel ere optagne paa de Lister, der vedkomme Naadesecretariatet, har sin Grund deri, at de oprindeligt have staaet paa disse Lister, og netop ikke ere udsrøgne paa den Naade, som den sidste ærede Taler syntes at forudsætte. Saavidt jeg erindrer, betjente han sig af det Udtryk, idetmindste var det den Tanke, at de nu engang vare traadte ud af „Forbindelse“ med Naadesecretariatet, og at deres Genoptagelse derfor maatte være at betragte som en ny Understøttelse; men dette er ikke Tilfældet; de ere ifølge de Regler, der consequent have været fulgte i Naadesecretariatet, siden Sagen om Reductionen var under Drøftelse, strøgne, men kun betingelsesviis; de ere strøgne paa Grund af, at de havde et tilsvarende Beløb af den Høisalig Enkedronning, og, da den Grund, hvorfor de bleve midlertidigt strøgne, er ophørt ved Enkedronningens Død, saa har Finantsministeriet anseet sig ikke blot berettiget, men ligefrem forpligtet til atter at optage dem; men naturligviis maatte det lade Sagen være afhængig af, at det blev bevilget ved Finantsloven. Jeg troer saaledes ikke, at det er noget ganske rigtigt Standpunkt at stille sig paa, at bedømme, om disse Enker ere de meest Trængende, der kan være Spørgsmaal om at give Understøttelse. Trang er desuden, som bekjendt, et meget relativt Begreb, det er Noget,